

hele taget skal have Fattighjælps Virkning. I Lovforslagets § 4 staar der, at Bespisning eller Hjælp til Bespisning i Henhold til denne Lov ikke betragtes som Fattighjælp for Forældre og Forsørgere og ikke i nogen Henseende har Fattighjælps Virkninger. Det er selvfølgeligt. Men jeg vil gerne henstille til den højtærede Indenrigsminister, om der ikke kunde være Grund til at tage under samlet Overvejelse, hvilke Understøttelser der for Fremtiden skal have Fattighjælps Virkninger og hvilke ikke. Vi have i de senere Aar faaet saa mange Love — i Aar er der vist forelagt 4 eller 5 Lovforslag —, som indeholder en saadan Bestemmelse, saaledes at Fattigbestyrelserne snart ikke kunne holde Rede paa, hvad der har Fattighjælps Virkning og hvad ikke.

I øvrigt skal jeg anbefale Lovforslaget til en grundig Overvejelse; jeg mener, som sagt, at den nugældende Lov, som virker godt, er tilstrækkelig.

Jørgen Berthelsen: I de Udtalelser, som det ærede 3die Medlem for 5te Kreds (Oluf Jensen) fremkom med, lagde jeg særlig Mærke til et Ord. Det ærede Medlem sagde, at Lovforslaget skulde gøres til Genstand for en grundig Overvejelse, og saa er der vel ikke stor Sandsynlighed for, at dette Lovforslag naar at blive gennemført i denne Samling. Jeg vil netop gerne anbefale den Form, hvori Lovforslaget foreligger her, da jeg ikke rigtig kan se den Risiko, der er forbunden med, at Kommunerne skulle tage Bestemmelser om de Foranstaltninger, der skulle udføres, og at de skulle skønne over, hvorvidt Børnene trænge til at faa et Maaltid varm Mad nogle Maaneder om Vinteren. Det komme de nok udover, og kunne Kommunalbestyrelserne ikke selv skønne over det, kunne de faa Hjælp af Lærere og Lærerraad. Det vil vist ikke volde nogen Vanskelighed. Jeg har for Resten den Opfattelse, at hvis en Kommunalbestyrelse, forudsat at vi ikke faa denne Lov, fik Lyst til at foretage nogle af de Foranstaltninger, her lovgives om, vilde det neppe blive den nægtet af den overordnede Myndighed, men det vil naturligvis for dem, der særlig have Interesse for denne Sag, være det heldigste, naar de have Loven i Hænde og kunne afholde disse Udgifter uden at spørge nogen derom. For øvrigt tror jeg, at hvis de spurgte, vilde de, hvad der for øvrigt ogsaa fremgaar af Forhandlingerne i Folketinget, neppe have faaet Nej af deres overordnede Myndigheder, for Køb-

stædernes Vedkommende: Indenrigsministeriet og for Landkommunernes Vedkommende: Amtet. Jeg tror heller ikke, at Faren ved Forslaget vil være saa overmaade stor. Jeg haaber ikke, at der vil blive Trang til Loven i ret mange Tilfælde. Jeg tror derfor heller ikke, at der kan være nogen overordentlig stor Risiko ved at betro Sagen til Kommunalbestyrelserne. Enhver Kommune har jo den Kommunalbestyrelse, den fortjener. Gaar den for vidt, eller gaar den ikke vidt nok, vil man jo kunne tage Hensyn dertil, naar der atter kommer Valg, og se at faa Sagen ordnet tilfredsstillende. Den sidste ærede Taler tog, synes jeg, stærk Reservation overfor Forslaget, men det ærede Medlems Partifæller i Folketinget have jo tiltraadt Forslaget. Jeg synes derfor, at man kunde have ventet, at man fra den Side havde taget noget mere venligt derpaa. Det ærede Medlem omtalte en Udtalelse af Kultusministeren, men den har jeg ikke hørt. Derimod har jeg hørt Ministerens Udtalelse om, at det at have sultne Børn i Skolen til Undervisning var overmaade uheldigt. — Jeg vil gerne anbefale Forslaget til Fremme, saaledes som det her foreligger.

Rottbøll: Det forekommer mig, at de to ærede tidligere Talere egentlig have konkluderet derhen, at Loven for saa vidt var overflødig, som vi havde en Lov af 23. Maj 1902, til hvilken dette Lovforslag skulde være Tillæg, og at den tidligere Lov havde virket saaledes, at dette Tillæg egentlig var overflødigt. Den sidste ærede Taler anbefalede dog dette Lovforslag. Jeg maa sige, at det forekommer mig, at den sidste ærede Taler har Ret i, at Loven af 1902 giver Kommunerne al den Ret, de behøve, dog med den Begrænsning, at de under visse Omstændigheder skulle have Amsraadels Samtykke. Jeg tror i det hele taget, at der ude paa Landet er liden Trang til Lovforanstaltninger paa dette Omraade. Jeg tror dernæst, at det der vil være meget vanskeligt at etablere en saadan Skolebespisning, ligesom det vil være vanskeligt for Kommunalbestyrelsen at skelne mellem de Børn, der kunne siges at have Trang til en saadan Bespisning, og dem, der ikke have det. I de enkelte Tilfælde vil det naturligvis blive saaledes, at man efterhaanden kommer til at bispise alle Børn, fordi man ikke vil gøre dette Skel, og det synes jeg ikke vil være heldigt. Jeg synes i det hele taget, at vi ved denne Lov i nogen Grad, ligesom vi